

COL · LABORACIÓ

Què vol dir avui el canvi a Catalunya?

ALBERT BATALLA I CISCART
CAP DE LLISTA DE CIU PER LLEIDA

CIU ENCETA la campanya pre-electoral sota la marca del canvi. Hi ha moments en la història en què el canvi és l'esperança. A l'Espanya de 1982, el canvi era superar del tot el franquisme, passar full al cop d'Estat del 23-F, començar l'alternança política i obrir pas a les esquerres en el Govern de l'Estat.

Ara torna ser un temps d'esperança. Per força. Per necessitat. Hi ha canvis de govern arreu del món. La crisi de llarga durada escombra governs i formula alternatives. Els governs socialistes de Catalunya (tripartit) i Espanya no tenen bons pronòstics, cosa que no vol dir que hagin de caure necessàriament.

Els canvis de govern han d'anar acompanyats de canvis de polítiques, també perquè no hi ha més remei, si es vol conservar l'Estat del benestar, si es vol seguir generant riquesa, si es vol mantenir la cohesió social. Catalunya no és aliena a aquest gran moviment gairebé universal de les ànsies de canvi. En tenim ganes, de canvi. Volem passar full. Volem guanyar en autoestima. Els ciutadans així ho diem quan se'ns pregunta.

Què vol dir el canvi avui a Catalunya? En primer lloc, vol dir un canvi en extensió i en profunditat. Ni es pot quedar a la superfície ni es pot limitar a quatre coses. No pot ser un

canvi per fascicles. Ha de ser un canvi global, perquè global és el repte i única la realitat. No pot ser un canvi només de partits en el govern, o només de polítiques, o només de formes de fer, o només de cares o només de discursos, o només de principis i valors, o de maneres d'entendre la relació amb Espanya.

De tot això, va el canvi. Però el que CiU proposa és que sigui de tot al mateix temps, la qual cosa afegeix interès, però també dificultats. Seran uns anys apassionants, els que s'acosten.

Els nous temps, que s'estan obrint a passos de gegant, seran els de la de la redefinició d'aspectes centrals en la relació entre Catalunya i Espanya, els de la reafirmació del dret a decidir dels catalans, segur, però també, amb idèntica força i convicció, els del canvi en les ma-

neres de governar Catalunya, en les polítiques per aixecar econòmicament el país i enfortir-ne el teixit productiu (per combatre l'atur), social, cultural i institucional.

Tot a la vegada. El canvi és això. Les eleccions que s'acosten són les eleccions per passar pàgina i aixecar la vista, per construir la Catalunya forta i unida, capaç de superar les crisis econòmiques i institucionals, la sensació de decadència. El canvi perquè la gent se'n surti, perquè l'atur disminueixi, perquè totes les persones arribin a final de mes. La Catalunya del catalanisme polític (que no és exclusiu de CiU), el catalanisme que construeix un país.

CiU, si pot i guanya la confiança dels ciutadans, s'hi posarà al davant, com el primer. A totes. Però la feina és d'una magnitud i complexitat que requereix

de la contribució de tothom. Ja des d'ara així ho diem. Ja des d'ara reclamem que ningú se'n senti exclòs. Convoquem humilment i respectuosament tots els qui volen el canvi que el facin possible i, després, que s'hi comprometin, cadascú d'acord amb les seves forces i possibilitats. Amb la seva ideologia i preferències polítiques.

Perquè ara s'han d'establir els fonaments d'una Catalunya de llarg recorregut, sense límits en els objectius, radicalment democràtica en les formes, socialment i territorialment cohesionada, respectuosa amb les diferències, austera i efectiva en la governança, oberta a l'exterior i a les idees que arriben d'arreu, amb més autoestima, i més prestigi de cara enfora. En aquestes eleccions Catalunya s'hi juga molt. Vostès decideixen la Catalunya que volen.